

== Brijetrikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivea dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Grof Thun: muzikaš.

Grof Thun svira na svojo vijolino. Ta vijolina ima samo dve struni, katerih glasi se združujejo v grozen — disakord. Z jedne strune zveni „m o l“ pravičnosti do vseh, to pa tedaj, kadar je koncert v eksekutivnem odboru desnice; sicer pa hrešči druga struna svoj „fortissimo“, v popolno zadovoljnost velike nemške ideje. Vmes pa mrmra svojo mrko melodijo — §. 14.

Odprto pismo „krofaste“ šeniorine Špele.

Svojej prijateljici P. v Marpurk.

Prepisal D. b.

Trieste, Katro žuljo 99.

I.

Karisima moja Polonea!

Še le dons uzamem bider feder v mojo desno roko in ti vočem konkvešto lojterino pekontgebat, da sem adižo in Triješte. Nekar se pa ne ferdrisej desbegen, da te nism zafurt škribava ker nism bva kampac zaradi te maledete dinstzuhenge.

Perfurava sem se žusto na pasano dameniko noh Triješte z gemištecukam dreta kvase. Naterleh ne boš kampac augenplitlek kapišat to šrajbarijo ali lojterino, ker vem dobro, da v Vašm pikolem Marinenperku se ne šprehajo taku po jentaljeneš kot nah Triješte. Školtej me alora: Hodiva sm cevo sentimano po teli berkeveh velikih triještinarskeh kontradah fer-eirend vsa dišperirana, ter sem prjepergovava v enem kotel (hôtel) »Kvas« v betuli, kjer je bonpreco šparčeta, biži-riži in polenta. En dan sem šva z vso andohtjo k svitem antonijobečjo k maši da se me on barmherega in mi pohelfa do kake jem-pijege.

Hvala Bogn! še tist mezožorno me našpreha en zelu vampast gasput na pjaj-cilenji ter me potroga če sm tajčarea, ščava ali jentalijeneš? Jest mu alora kar aufrihtek rečem jentalijeneš triještina, na kar je augenplitleh ferlongov vse moje eajnuze jen orpajtspihl ter me je gorivzev kot kamerijero z katre flike na žorno.

Moj jendericej ali venteres je na ta pikolem cegelčku peršlisan. Alora karisima

moja frajntaršaftarea! jest ti ne bom oži na genau cerglidrava kako se in Triješte pobegecam. Edina bolonta je zelpstferšten-dlih da sm se v tem kratkim eajtu že folkomn paštanca jentaljeniš našprehala, kar mi bo furtverent nucavo.

Upam da kvando en monat perlaufa se te natural herelih šprahe navučim. Kometista? Bigee? Ali imaš še tistga fletenga mustačastga frajtarja iz dragunerkosarne? Ali te še kaj pezuha z evipokom jen panjoko? Mi zono adešo čisto franka, zelo evibvam če bi se tukej en govant pijolonir ali dregoner u jagov za lipšoft, kir in Triješte njente pijoloniri, kaloniri ali dragunariji. — O mizerja! in žajfa! Cumkrepirn! Pač pa že špega en morast cukerfirar od salutaniteje-btajlunk-lintvern-jenfanteri argumenta gor v garnitur kosarni.

Drugo sentimano ti boš genau poškrivam kako mi je u dinstu, kakšna je čita-triješte in kaku se z tanovm šocelnom begecam. Respondej mi augenplitleh in pošli mi ajne kartolina kon beduta na telefoniš ali rezepis, saj sm pekont s tistm škricam tam na poštegrandi, ki nosi plont moštace jen evikarje, na rešetante priif abtajlunk.

Alston te prov hereleh posalutam jen pobažam tvoja aufrihtek

frajntaršaftarea

Špela Krof do groba.

Moj jendericej:

Jenmane dela Brejo gatisima štimantisima šeniorina Š. K. kapokamerijera prešo šenior Pikolo lumara 2. kistenlont pjajca-lenja II. pjano Triješte. Preme. —

PODLISTEK.

Ribniški godci.

J. Skuk.

Znano vam je, kako se po svetu tru-dijo s kupčijami naši veseli in prefrigani ribničani.

Bili so nekdam štirje godei, ti so vže ves svet obšli, še mnogo več kakor njih sosedje se suho robo.

Neko spomlad se napotijo na nemško, kjer še niso bili, želeč tudi Nemeem »plozat« ribniške polke.

Ko se po dolgem popotvanju tudi v to deželo prišli, so bili zelo veseli, misleč, da se bojo »tajěpohrusten« naučili. Med potjo seveda so po mestih in trgih igrali ribniške koračnice.

Ko se pa bližajo velikonočni prazniki reče starejši:

Vejste moj' dragi tovarši, nekaj bi vam rad na sreje polūžū, kar zadejva nas kristjane; b' blū duabru jet spuod': velika nūč je tukaj. Ko smo šl' od dūma se nejsmo nič prporučl Bogū toraj se nam šika jet k spovd', da uostanemo še glidi katūlske erkve, in de nam buo Būg dav srečo.

Drugi godec: Duobrō s' nas podučū in tu muoramo narjedit, samo nekaj me skrbi in vejste kaj? Mi neznamo nejmsku gospud pa slovejnsku ne, se ne bucmo mugl' n'č zastuopt.

Tretji: Kaj te buo tu skrbejlū, ka ne vejš da duhovn' so h'du štīl'rn, de zvajo vse šprahe.

Četrti: Vse je duobru samu kam

Rekrut.

(Zložil Josip Anton).

(Dalje.)

Še nekaj mi manjka
Ta rjave še ni,
Ko to pa zagledam
Me pukla boli.

Ko blo bi za dosti
Kar prazno nosit,
Vam bodem povedal
Kaj mora v njej biti.

Ta srajca in gate
In družih stvari,
Prekletega kamna
Za zvagati ni.

Tri ure marširam
Oj to je hudo,
Cugsfirar upije
Še laufsrit bo šlo.

Če prav se ne obrnem
Mi plane v zobe,
Okol me zasukne
De b zlomil noge.

Se štrekati moram
Kot narveč gospod,
Ko imel podplate
Železne od spod.

Še druga bukara
Pri nas se godi,
Kaj vsak mi upije
Za zgruntati ni.

Nad manoj upije
Prištima k raport,
Za kazen boš ribal
Štirnajst duij abort.

Usmiljenje.

Brivec! Ali se Ti kaj smilijo tiste dame, ki zdaj po letu omreženih obrazov hodijo zaradi mraza? Kaj bo še le po zimi!

buomo pa naše »štramente« spravlj' za tist' eajt ko muol'mo v cerkvi?

Prvi: »Štramjate buomo sabo najslī, so najbl »gvišn«.

Drugo jutro rano bili so vsi štirje v cerkvi se svojimi godali. Spovednik stopi v spovednico, hitro za njim poklekne prvi, se prekriža ter začne moliti očitno spoved: »Pruosem gospūd dūhovn' uoče deb' se svojih grejhū prav čistu spovejdov itd.

Spovednik, trda nemška buča ni razumil tega ribničarja, pa vpraša? Bos ist? Ribničar misleč da po basistu praša češ, da hoče z basistom najprej odpraviti odgovori: »Gospūd, jest nejsem basist, je v stuol' ga hitr' pokličem«.

Urno vstane, gre k basistu: Gospūd ējo tebe! so me pree prašal po basist«.

Pogovor Barjanskih hišnih posestnikov v Ljubljani.

Tone: »Kaj misliš o shodu hišnih posestnikov ljubljanskih?«

Jože: »Tejte šembraj, to je tako rekóč movzni shod kaj ne?«

Tone: »Kako ti to sodiš? Ta bode le »pojasnilni urad«, Na komando: Habt aht, ljubljanski posestniki! Haist zohlen — plačevat!«

Jože: »Tone, ti se motiš. Izvoljeni odbor bode hrezplačni častni odbor.

1. Ta bode zahteval tako imenovanim posestnikom brezplačnim davčnem sekretarjem temeljite pravosodne postave, da jim bode mogoče zadostiti davčnim zahtevam.

2. bode vabil v Ljubljano naseljenje drugih narodov.

3. bode dajal nasvete napravljati tovarne za oddajanje stanovanj;

4. bode delal peticije na državni in deželni zbor za znižanje davka;

5. bode mestne očete svaril ter jim priporočal oddajati mestne službe le sinovom hišnih posestnikov kakor zahteva občinska zakonitost;

6. bode nam vodovod znižal od na 5% 6%?

Jože: Aha te, te šembraj, ako se to vresniči nastane taká zveza, da bode Ljubljana res naša. —

Kaj bi bilo na Kranjskem potrebno?

»Slovenec« in »Slovenski Narod« bi morala po golih kolenih iti iz Ljubljane na Šmarno goro, ker sta si tako huda nasprotnika. Ko bi namreč tega ne bilo, moral bi biti vsak list polovico krašji.

Naš basist ves prestrašen: Zakaj ravno jaz? gotovo ima kaj posebnega zmenoj. Stopi k drugemu: Prosim te, pejd' še ti poprej buomo vidli če buo tūd tebe prašav po basist. —

Na to stopi drugi, da začne ravno tako moliti ko prvi. Spovednik seveda tudi tega ni razumel, zato ponovi: »Bos ist?! —

Godée, koj hitro vstane ter gre po basista, pa mu reče: Ni drugače, moraš ti prvi iti, prašal je tudi mene po basistu. —

Seveda ko ni bilo drugače gre vendar na vse zadnje basist v spovednico, poln straha poklekne ter reče spovedniku: »Gospūd jest s'm basist«. Spovednik razkačen misleč, da se ž njim norčujejo zakriči: »Marsch!«

Slavec pevec.

Slavec je prepeval
v senci, sredi gaja,
Da še trdi sovi
srce se omaja.

Sova ko to čuje,
kima premišluje,
In na zadnje sede
ter jih zapisuje.

Pisane prodaja,
Za nje hoče zlata.
Slavec gladen poje:
Sova je bogata!

F. C.

Iz vragove torbe.

Prav dobro vem, da bogat si
V denarjih, ne v značaju;
Kosmate, umazane vesti
V slovenskem, božjem kraju.

Prav dobro vem, rad kričiš
In streljao v »jasno streló«
Ljudi rad zmerjaš, se jeriš
Krivice hvališ delo.

Prav dobro vem,
Še drudim spoštovanje;
Sol imaš, vendar si neslan,
Dam častno ti priznanje.

O detetu.

(Spis desetletnega dečka kot prostovoljna domača naloga).

Dete je najmanjši človek, ki živi na svetu. Pri nas doma je vedno po jedno in komaj začne to hoditi, že pride drugo in potem je to dete. — V naši vasi je mnogo detet. V vsaki hiši je po jedno in kadar je lepo vreme, prinesejo jih na prosto in takrat se lahko vidi, koliko jih je.

Vbogi basist, ko začuje besedo »marš« gre tovarišem naznanit: »Ste videli kaj če imejt gaspūd? Gaspūd če da mu »zašpilamo »marš«. — Urno zagrabi vsak svoj »štrument« ter zaigrajo ribniško koračnico.

Ko je spovednik videl, da so začeli igrati, gre v žagrad po cerkovnika. Pograbita vsak svoj drog od praporjev, ter gresta nad godee, ki so še vedno igrali »marš«, mazala sta jih, da je bilo joj.

Ribničar pa tudi niso zadnji; zagrabijo palice ko so jih seboj imeli in udrihajo. Basist je upil: »Ti zagrizen želuodar, kar je tōu smo mu stoorli, zdaj de b' nas pa še pretejpažli«.

Ko sta se jih navžila prav sladkih ribniških palic, zbežala sta nazaj v zakristijo.

Godci pa so jo hitro pobrali iz nemške dežele.

V nekateri zibelki ste po dve deteti, jednó ima glavo sem, drugo tja. Take imenujemo dvojčke. Ti so si tako jednaki, da če vidimo jedno dete, mislimo, da je drugo. — Dete je zelo dobro in ljubeznivo, kadar spi. Kadar ga pa umivajo, ali kadar se po noči zbudi, potem vedno kriči. Takrat morajo ga sem in tja nositi, ga tresti in mu peti. Če mu pa ne puste kričati, potem kriči še huje. — Vsak izmed nas odraslih bil je nekdanje dete. Tudi moj dedec je bil, pa takrat še ni bil tak, kakoršen je zdaj. Nobenih las že res ni imel takrat, pa tudi ne tako bele brade. Saj so pravili to moja mati, kateri so dedeca že poznali, ko je bil še dete. — Deteta nimajo zobov in nimajo vedno družega v ustih, kot palec. Od kod deteta pridejo, se še ne ve celo gotovo. Nekateri menijo, da jih prinese štorčija, drugi zopet, da priplavajo po vodi, nekateri pa menijo, da jih prinaša babica.

Silvester.

Odmevi.

(Poje Devotjúb).

10.

Bog te živi! »štruca« kruha,
Liter vina in mesó! —
»Mošnja« tvoja — nikdar »suha«,
Da ne bila bi zato! —

11.

Družba »žejnih« spet žaluje,
Danes tukaj zbrana skup; —
»Pipca« mala pa vgasuje,
Notranjih — bolezní kup.

12.

Bog daj Večni, da mi glave,
Še ne zmeša »glažek« ta;
Britke da pregnal težave
Bodem, — pijmo še »enga«!

13.

»Sladko vince pijmo radi,
Da se duša nam vhladi!
Vince »kíslo« tud' ne škodi,
Mora zmešat' se v povsodi!
Vedno v starej že navadi,
To naj naše geslo bodi.

14.

Naj prvo »en liter«, — pozneje še »enga«! —
Če noče »dol« iti, — pa s »silo« zažen'ga!
Saj danes vže »birtna«, — je čisto zaspána,
I »kelnarca« v kléti, — leži tam — pijana. —

15.

Kob' vince ne teklo
Tak' rado nizdol;
Bi človek »namazal«,
Si »glažek« okol.

Saj kmetič, če sodček
Tja v mesto peljá;
Namaže si — usta —
Že z vinom doma!

(Pride dalje).

Novi kolesarski klub se snuje v Trstu. Ime se ni še določilo, to se pravi, se je že določilo pa javno se ga ne sme še razglasiti. Pristop bodo imeli le bolj postarani biciklisti, ki so se že nekaj vozili, zdaj se zopet skobacajo na nje. Nobeden nima pravice vstopa če nima tako velikih brk, da mu stoji lepo žvepleni klinček v njih.

Prvi §. pravil se glasi. da s početka, ne smejo laziti več kakor dva kilometra na uro.

Glede dirk se ni še odločilo in prav nič govorilo.

Prvi izlaz bo eno nedeljo še v tem letu; kam da se bo lezlo in lezlo se ne ve še, ker eni škilijo proti Škednju, drugi proti Ospu, tretji pa sami ne vedo kam bi lezli. Soboto pred izlazom bo že naznanjen cilj v Brivcu.

Kdor se prekuene 10krat na kakoršen si bodi način z kolesa, brez da bi si pri tem zlomil kako rebro ali nogo in če mu ostane glava še cela, taki dobi v dar steklen bicikel.

Vsak pameten, če tudi oženjen kolesar sme pristopiti k društvu, če le ni prevroče krvi.

Na čelu teh biciklistov bo lazil vedno najbolj izurjen biciklist. Na tacega ima klub že piko pa boji se vender, da bi bil prevroč in nestrpen v lazenju. Sicer je sposoben in je upati, da se ga sprejme v v društvo če tudi malo nevoljno in kislo, posebno že ker mu stoji žepni klinček na brkah. Pripraven bi bil ta mož za to, ker nosi na nosu zlat cvikar čegar glaži so iz stekla da bolj vidi, ima dve veliki lampi na citelino, ki tako svetiti, da se vidi vsak krajevar na kilometer daljave, če tudi je v blato zakopan. Najbolj važno je tudi to, da zna ta neprekosljivi biciklist voziti tudi po vodi ne da bi utonil. Take svoje vrline z biciklom na vodi je že večkrat pokazal posebno na progi Trst-Osp.

Predsednik kluba pa vendar ne bode tako hitro, ker nima še let; to se pravi: ima že leta, pa zadosti jih nima še, da bi bil sposoben za tako mesto. Društvo ne more kupovati let, ker nima še rezervni fond za to.

Žvop.

Politično pismo.

*Kjer ni moške eneržije,
ni načrta, ni vodilnih
mislij. d r. T u m a.

Iz Gorice 20./7./99. — Brivče, oj, oj, na pomoč, gori gori!! Nekateri trotje ho-

čejo pregnati marljivo čebelico iz stare Gorice. — Dobili smo novo silno potrebno glasilo »Gorico« za neslogo v Gorici, a naši požrtvovalni kosmači potrebujejo še silneje tvoje brivnice. Ne mudi se! V Goriškem panju gori! Čmrlji in trotje oblegajo uljake ter prežijo na marljivo »kranjsko čebelico« ter jo hočejo na »vse viže« zadušiti. In pomisli, zakaj! Zato, ker jim je preveč medu nanesla. — Dragi Brivče! Ali morda meniš, da se norčujem! Ni mi volja noree briti v času, ko je pričelo naše »narodno vodstvo« na nečasten način mlatiti po goriški »Slogi«, da se reva noč in dan joče. To so Vam voditelji, to junaki, ki ne morejo prenašati poleg sebe — marljivih delavcev. Ali gospodje se uverijo kmalu, da Goričani nismo več slepe ovce.

Mi vidimo, čujemo, in sodimo. Ne bojimo se ne zvijačnih brbucev ne drugih kosmačev. Mi zahtevamo od naših voditeljev — dela in marjivega dela, gospod urednik, a ne prepira, ne zavidanja, ne sumničenja. Grobokopov ne potrebujemo na Goriškem. Razdora nam ni treba.

Taki luksuz si lahko privošči Kranjci, a nikar ne od sovragov oblegani Primorci.

Brivče! brij in strgaj kosmate brade, naj bodo na tem ali onem bradku. Do kosti obrijmo vse one, ki nimajo, **ni moške eneržije, ne načrta, ne vodilnih mislij.**

Na delo, da ohranimo in ojačimo slogu v stari Gorici.

Goriški hajduk.

Lesnike.

Ko bi bila neumnost bolečina, bil bi v vsaki hiši stok.

Jednemu noreu ne more sedem modrijanov na vsa vprašanja odgovoriti.

Muha leze tako dolgo v med, dokler ji glava v njem ne obtiči.

V hiši, kjer kura poje in petelin molči, ni miru.

Skrivaj kar ljubiš, česar se bojiš in kar sovražiš.

Če hočeš vedeti, kaj ljudje v tvoji nepriznati govore o tebi, poslušaj, kaj govore v tvoji prisotnosti od družih.

Nekteri imajo veliko srečo; a nikdar tako velike, kakoršne si želijo.

Ne svetuj nikdar, če nisi za svet vprašan.

Nevošljivei mrjó; a nevošljivost ne.

Kdor zaničuje vedo in resnico ju one pozna.

Modar človek ne ve nikdar nič; a bedak misli, da vé vse.

Dobro plačilo.

Za dekletom stegal roko
Je nemčurski pohajač,
Skupil pa je slabo moko
Ta brezsrčni potepač.

*Mar ne veš, je brzo rekla,
*Da Slovenka čast pozna,
In da bi pač vest jo pekla,
Če bi tebe marala

*Res — Slovenka tudi ljubi:
Fanta pa slovenskega,
Taki pa capin se studi
Ji iz srca celega!

Silvester.

Il colmo.

— Veš ti, kaj je to »colmo«? —
— Kadar se morje napne, takrat pravijo
Lahi kolma — morda je to! —
— O ne prijatelj, »il colmo« je, ako pride
uradnik iz laškega governa pri Pie-
colu prosit 500 fl. slovensko posojil-
nico v Trstu, ter pripelje seboj ma-
gistratnega uradnika, kot garanta, ki
je morda v dolgeh do grla. —

Št. 5440-7

odlok iz nebeške pisarne

Slovanskim narodom v Evropi, Aziji in Ameriki.

Vsem svetnikom je znano, da je določil papa Lev XIII. v Rimu, našima bratoma Cirilu in Metodu, kakor splošni slovanski praznik po celem svetu dan 5. julija.

Začudenjem smo čuli, da je v zadnjem času po uplivu latinizatorskih svečnikov laški Rim spodmaknil stol slovanskim apostolom, ter posadil na njiju mesto družega svetnika nižje vrste.

Naša brata velezaslužena Ciril in Metod sta se pritožila na nebeški dvor, da ne uživata več v Avstriji državljanskih pravic, če tudi sta ravno tam največ delovala in trpela za Slovane, zdaj pa da si morata prosjačiti občinsko pravico toliko v Trstu, na Goriškem, kakor na Kranjskem, ter da jima je dovoljeno samo še tihe maše brati, ker tako zahtevajo Italijani. Predsedništvo nebeške pisarne zaslišavši opravičeno pritožbo ter odstranivši za vse čase nepotrebno laško novotarijo določuje strogo, da ima veljati za ves slovanski svet, dan 5. julija kakor nepremični slovanski praznik posvečen bratoma Cirilu in Metodu.

Rimu se pošlje ukaz, z opazko, da naj nikar ne preminja, kar je bilo modro določeno posebno še, ako zahtevajo to italijanski Židje iz Primorja. — Ta odlok stopi s prihodnim letom v veljavo; prepis naj se takoj pošlje brzojavnim potom slovenskemu Brivcu v Trst, da ga objavi celemu slovanskemu svetu.

Določeno, potrjeno in slovanskem pečatom zapečateno. V nebeškem Velehradu dne 7. julija 1899.

Ciril in Metod

tajnika.

Klement, škof

predsednik

**Kedor daruje novčič za družbo
sv. Cirila in Metoda**
pomaga rešiti našo slovensko
mladino iz laških in nemških
krempelj.

Kako se v Rojanu »vera gmera«.

Dragi moj Brive, mi Rojančani silno napredujemo. To se naj bolj dokaže ob »birmi«.

Don Jurizza pripravlja svoje jančke v roketu z zvezdami peterih žarkov za italijanski izpit, pred milostl. škofom. — Koliko truda koliko jeze more gosp. župnik požreti predno zabije slovenskim jančkom laških šest resnic. Ali kaj ko pride »maziljenec« pred vladiko mu odgovori: Božjih verita sono činkve. — tu ga imaš kozla. —

A kaj za to, rojanska cerkev je vendar unicum v Trstu; tu ti pojejo pri eni in isti maši: Lahi iz Grette: slovenski — Slovenci od Piščancev: laški, potem vsi

skupaj: latinski. — Tako so zadovoljni vsi; magistrat, šešolote iz Rene, farman, vladika in še najbolj Rojančani. — No, tega pa nismo že do danes vedeli, da hočejo postati Rojančani internacijonalni katoliki.

Radovednež.

Dopisi.

Iz Gorenjskega. Morali smo na vojaske vaje v Ljubljano. Na kolodvoru jo udarimo naravnost po ulici, kar začujemo glas: fantje, k nam pojdite, k staremu tesarju na levo, hitra in dobra postrežba je pri nas. — Gremo še nekaj korakov dalje, a zopet nas vabi drugi glas: Fantje na levo, k staremu brivcu, k dobremu vinu!

Pridemo pred gostilno, tu nas pričakuje sredi ceste stojé lovec močne postave; za rokave nas vleče, da vstopimo k njemu: on nas obrije brez britve.

Človek se silnemu vabilu slednič uda. Sedli smo za mizo; naš želodec je bil tako apetitlih, da bi se rad hitro najedel če drugega ne, tudi žgancev — a ker menda ni bilo ognja v hiši smo morali potrpeti; čez pol ure bo že nekaj si je mislil vsak. — No, pa naj bi to še bilo, ker tudi v krčmi se večkrat ogenj ugasi. Nekaj drugega je še bilo, na kar ne pozabimo tako hitro, namreč, kako žejni smo v spalnici požirali sline in iskali vode; a ni je bilo; šmentana Mica zdaj spi, pozabila nam je donesti steklenice. — Sila kola lomi, tudi mi smo za silo iz umivalnice srebali vodo. Vidiš, dragi Brivče, da imamo tudi v Ljubljani fletne brivce, sicer niso tako urni kakor ti, pa vendar te včasih, polagoma ostrgajo če treba do kože. — Ako te burja zanese v našo rezidenco, pazi, da te ne obrijejo kakor nas tujece

iz gorenje vasi.

Voglje pri Repentabru. Voglje je mala vas, tebe še ni bilo sem. Če hočeš navžiti si dobrega kraškega zraka, lahko prideš en dan; morda dobiš kaj dela. Zdaj pa poslušaj.

Jaz sem gotov, da ti si že dobro skušal ta fardirbani ženski svet. Ti ne poznaš našo Johanco, ali kakor bi se morala lepo slovenski klicati Ivanka in nje tovarišico Justino. Vidiš, fantje so pri teh dveh zasledili nekaj razžaljivih besedi. Vsled tega vsi razburjeni se takoj zmenijo, da je treba to razžaljenje z vinom politi in v litru utopiti. —

V bližnji gostilni počnejo kozarce prazniti. Mladim želodcem je treba kaj pod zob. Krčmarica malo pomisli, in ker dobro vé kaj fantom najbolj diši. Zavevré jim krušne hrovatice ali cvrte supe kakoršne pojedajo pri porodnicah. Fantje so veselo zadrugoma praznili skledo in z vinom namakali hrovatice v trebuhu. No tudi jed utruji, reveži se pospali okolo mize. V tem so dišeče krovatice privabile debelo podgano na goste. Eden zaspanec se zbudi, zagledavši dolgorepko, prestrašen zaupije. Vse je na nogah — za podgano vrejo v tem pa zvrnejo mizo in skledo s hrovaticami. Vidiš, Brivče, kako znajo naši fantje utolažiti razžaljeno čast.

Ko so pa dekleta o tem čule so zapele:

Naši fantje se gostijo,
Cvrto »supo« si želijo,
Skledo niso mogli zmagat
Podgana prišla jim pomagat
Ji, hi-hi, ju, hi, ho
Dekleta jim ne plačajo.

Zagorje ob Savi. »Ljubi Brivče«? Evo Te zopet vabim v našo romantično Zagorje.

Marsikomu si že posvetil z Svojimi izvrstnimi sredstvi. Posebno zadni dopis je izbudil celo revolucijo tu. Iz rok v roke je šel »Brivče«. Ter iskali so »Šógo Roglačovo« — a zaman, — najdlji jo niso in jo tudi ne bodo, ker ona je danes tu, jutri tam.

Zato pa vaju svarim! Ljudmila Šš — in Polaka M — — Ne pačite se več. »Šoga« vse vidi, če ne vidi, pa sliši.

Danes Te čaka strie-boter velika čast, ker Te vabim k »Gröfin die schöne Pepca plemenita Komlanska Sibirija«. »Brivče!« — — Glisehančn na roke, smukni v salonfrak in črno pino na glavo. Prej pojdi še v Tvojo apoteko, da si naložiš vsake vrste areni, ker pri taki fino inteligentni gospici, moraš že bolj cart okoli hoditi. No, pa čemu, Te bom učila vsaj sam dobro več, kako se mora s tako gujad pardon! — gnadlovo gospico behandlati. Ker ima vse polno častileev, da ji pihajo na njeno »veliko-sree«, — če ne bi ji počilo od same ljubezni — do slovenskega naroda.

Pa ne misli ljubi »Brivče«, da so to naši rojaki. Kaj še! — Naši še ne znajo tajč oziroma po dunajsko ali po pems' hofirati; zato pa imajo tudi parmaruš tujei forhant«.

Danes ji daj samo malo malisen gaista, da ne bo reviei, več tako slabo; ko bo preveč plesala ali pila, to pa ne vem še

sedaj »Brivče«: »plesala ali pila«. Naj bo katero hoče Ti jo le z areniri s malisen gaistom in ne oziri se na; »plesala ali pila«.

»Brivče«! — Tudi naše vinkelsraibrje moreš malo obriti — če ne si jim bo mah preveč zarastel. Na rampah imaš že nekaj posla. No potem pa tistega z ta črnim evikari. — Danes naj za te dva zadostuje, — morda drugič kaj več? —

Kone tega meseca bom izfrčala iz vinske peči, v Loke, iz Lok, v Kisove, iz Kisove v Toplice, iz Toplice v Zagorje, iz Zagorja na postajo in iz postaje pak Tebi ljubi moj »Brivče«, ter Ti bom vse povedala, kar bom vedla, da je pripravno za Te. Zato Te pa že danes opozarjam, da mi boš milostljiv, ter me takoj pustil v svojo brivnico, da bom odložila svoje breme, kojega bom nabrala na mojemu popotovanju. — Da bom prej zopet odfrfotala iz Tvoje brivnice domov, čuvati naše kosmatinee in kosmatinke!

Zdravstvuj! Ljubi »Brivče«.

Šoga Roglačova.

Iz Kuršincev pri Malinedelji. Dragi Brivee! Dobro znani, da imaš zmiraj polne roke dela, pa vendar si povabljen v našo faro, da boš videl kako se pri nas hlače perejo. Tukaj se že nekaj časa sem nahajajo, tri pravcate srake, v nežni ženski podobi, one ti kar na mah človeka pograbijo, in kar smuk, hlače so že spod, in čez trenutek se že uboge zibljejo v blatni luži, ponosno, kakor čolniček po gladkem jezercu.

Ako ti hočem te tri gorske vile, ki so jako ponosne na svojo izvanredno opravilo, nekoliko natančneje opisati, ti moram tiho na uho zašepetati, da prva izmed teh krasotie je omožena; pa čujte kar na enkrat z dvema možema, s prvim po postavnih določbah, z drugim pa kar tako na levo. — Ti bi mislil da samo na Turškem zamorejo pod eno streho dihati. —

Ostali dve »dečvi« sta še samskega stanu, in nimate velikega pomena v javnem življenju, vendar pa ste poraščeni, kakor kozlova brada, torej posebno pa mlajša deklica, katerej se še materno mleko na ustah derži, ona pa že za možkim spolom gleda. Potrebni ste tvoje britve. Brivee pridi gotovo!

Vsevedež.

Iz Brezovške fare. Dragi muoj Brivee! Kje si biv vune buot? Po naši udovi — fari suo se ani taku smejali, de jemajuo še zdey cule v glavi; anim pej je začela tieč črna kri; ma tu nič ne stri.

Vuni buot, ku si pršu pod lümeruo 20. maja tega lejta je nu — osu Karantan brüst »britu« vat jüdeža do kajfeža jen miežnarja v krili, taku kukr de be ble u aprili; jen kaj suo strili: — sami siebe suo vabrili! Nu, de ne buoš misliv, de nej tu rejs, pridi jen vidi. Pojdi prvu v Brezovec, jen kadr buoš pasou čez muost, spi pou frakla »jüožeta«, za tu ki jie prou duobr »šnops« jen ker jie tüdi žegnan.

Od tam hadi guor pa britafi, jen gliedej či buoš zamierkov tuo lümeruo 006. Potem poidi v vas, katera je pred tabuo, jen gliedej na lümeruo 0022. Od lieti hodi na »plac«. Tukej buoš zvejdu vse potrebnu za tvoj »kšeft« jn tüdi kaku se »valijo« miežnarji, muošči jen žienšče. Zakaj de se pošiši vsaku lejtü va püstü adn čebr petijota — vina, jen tüdi kul kul — ku plaća vuni »kasmati dapisnik« jen — karantan za kakršniga družga. Tüdi buoš znov zvejdet bo či suo bli za dnji miežnarji dama, jen tüdi kašne d' brutte jie vdabila müha od svetnika. Prva, za miežnarja suo tisti al — tista, ku da več kasmatim želuodeem svinskih rieb, vina, krüha, jn »fih«. In zatu se pašiši vsaku lejtü čebr vina, pej usem. Ždej primi Jüožeta za braduo, ma s kleščemi, ku ti jie zlogov, de nej müha plačala miežnarja rieemu miežnarce hlapecov piet u pietih lejtihi) jen vlee ga na limeruo 006. jen stur si pakazat »fitenguo« od 26 glidnarju, ku jo jü dala müha kje še dnar primla svojimi paštenml »perutni«.

Dalje pride.

Iz Kostanjevice. Pridi če ti je drago na judovski praznik. Tam na križpoti srečaš morda naše »srčke« vse počesane po zadnje beneški modi; više jim namreč po čelu tiste imenitne »zdavance« kakor dež v pratki. — Pošlji enega svojih pomagáčev, da nauči naša dekleta lepo slovensko česanje. Na čelu se lasje lepo razdelé da se kita ovije glave, oko pa jasno pozdravlja v jutro fantov krdelo.

Žefa.

Iz Žužemberga. Pri nas te še ni hilo, ker si misliš, vendar povsod ne bo kosmatih. Poskušaj le en dan, se ve da ne brez orodja; zadoščale ti bodo škarje, strgulja in grablje, S tem pa nočem reči, da bi pri nas opravil z najslabšim orodjem, to ne; zagotovim ti da s takim bi niti našega gospoda poštarja ne obril, ker bi se ti orodje zrabilo. — Ti že sam najbolje veš, kako se tak »kšeft« opravlja; ni se bati, da ti zbeže kosmatinci. — Si-

cer pa jih je prav lahko zaslediti; ene v gostilni, drugega pred pragom, tretjega na cesti. Za slučaj pa da bi se za tvoj prihod vsi skrili, prašaj g. sodnika, ali ve on za kakega kosmatina. — V najskrajniši sili, obrij tudi njega, da se ne vrneš prav s praznimi rokami domu.

Torej Brivče, te pričakujemo. —

Vrh nad vrhom.

Iz Lokavea. Dragi Brivee, tudi Ti potrebuješ mehaničnih delavcev, tako Ti priporočam gospoda z bakfonasto verižico. Ta izvežban obrtnik se hvali po Ajdovščini in po krémah, da izdeluje samo izvrstna dela. —

Dragi, ker vem, da potrebuješ škarje in britve lahko naročiš pri njem, on ti gotovo vse orodje v mehaničnem zaboju pošlje po pošti franko. Za plačilo ga samo obriješ in ostrižeš.

••

Letigrami.

Barkovlje: Po smrti pokojnega župnika hodi po naši vasi mesto eksekutorjev kakih osem eksekutarie z napetim bobnom, — Zadolžene družine so v strahu.

Rojan: Sv. Mohor je strašno hud, ker si je na dan obhoda neki Jurizza izposodil tudi italijanske zastave v Benetkah. »Koro« brkinskih piščancev pod vodstvom Pancete se pripravlja na veliko serenado pod governom na lesnem trgu. Slavni peveci so že dobili zagotovilo, da bodo med serenado vsi — krivi nosovi governa molili skozi okna.

Ljubljana. Listi so še vedno polni razprav o onem impozantnem prizoru na občnem zboru Kmetijske družbe, ko sta se sprijela doktorja-kmeta Tavčar in Šusteršič ter je kmet dr. Tavčar otepál okolo sebe z liberalnimi grabljami in je kmet dr. Šusteršič odbijal s klerikalnimi vilami za desetkratnično korist — uboze ga kmeta. Listi omakajo svoja poročila z umetnim — gnojilom.

Tomaževa žlindra.

Radeče 1. julija. —

Knjigovodjem naše posojilnice je imenovan Y. X stopi v pokoj z 2400 k. pokojnine.

Ljubljana 15. julija.

Tukajšni klerikalci so se razcepili v »klerikalce« in kverikavce, ravno

tako so se prekrstili »liberalci v vibravee«.

Ljubljana 19./7. Vaš list »Brivec« naj se takoj prekrsti v »Brilec«. — (Naše mnenje bi bilo, da počakoma s krstom, tako dolgo, da zvemo, kaj je prof. Levec opravil pri ministru op. uredn.). —

Gorica: Imamo naprodaj par panjev »trotoev«. Priporočujemo jih tistim čebelarjem, ki imajo »prevročne« čebolice.

..

Cenjeni naročniki!

Brivčeva kasa je prazna. Kedo je pa temu vzrok? Nihče drugi, kakor cni cenjeni gospodje, ki ne pomislijo, da Brivec ne živi samo od božje besede, ampak, da tudi on potrebuje kruha, kakor vsi pozemeljski ljudje. Torej, ali pošljite naročnino ali odpovejte list, drugače prodamo britve in škarje.

Upravništvo.

Prodajalnica jestvin v Barkovljah!

V moji prodajalnici dobi se vsake vrste jedil za naše gospodinje. V zalog imam: **sladkor, kavo, riž in fino olje** po **28, 32, 36 nov.**; kakor tudi druga zega blaga na izbero. Vse blago zdravo, dobro in po ceni.

Priporočujem se našim barkovljanskim, kontovelskim in drugim družinam.

Udani

Ivan Čergol
trgovec.

GOSTILNA

v ulica Conti
(za Holtom).

Javljam slav. občinstvu, da v moji gostilni dobi vsak mojih gostov dobro

črno istrsko in dalmatinsko,
belo vipavsko vino.

Točim tudi vedno sveže Dreherjevo
pivo v sodčkih in buteljkah.

Lačni želodec dobi v kuhinji potrebna jedila. — Iman tudi prostor za kegljanje.

Priporoča se udani

Mihovil Ribarić.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom,
edini in prvi sovenski denarni zavod v Trstu

Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje
4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben
denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu dripisujejo, datek obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663.76
"	1893 "	38.245.13
"	1894 "	49.741.66
"	1895 "	88.644.52
"	1896 "	125.448.27
"	1897 "	164.907.79
"	1898 "	261.424.45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3 212.095 10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah.

Edino pravi Paglianov sirup

»kri očiščajoč.«

Ni jeden tolikih posnemalcev in ponarejevalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj tvrdke v Florencij, že leta 1838 — katera sama poseduje izvirni proces tega izdelka, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položaju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatijica mora imeti od fabrike depozitirav pečat, ki ima obris v modri barvi privlečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzmarke.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamen in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese,
sadje, ribe, vina itd.

Pošiljatve v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebuo p. n. gg. hrčmarjem, drežinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. **morske ribe, in rake, sveže sadje, fino olje, itd.**

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljam rado voljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagó po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Nikaka skrivnost

Nikaka skrivnost

ni več napravljati si **vsakdo doma brez vsake priprave in težave izborne likerje** (tudi za prodajo), ki stanejo pod polovico cene in sicer se napravijo s pomočjo najboljših ekstraktov.

Ekstrakt za napraviti:

5 lit.	Ruskega pelinovca	stane samo	90 kr.
"	Ruma	"	90 "
"	Konjaka	"	95 "
"	Slivovke	"	85 "
"	Alaša	"	75 "
"	Očaka	"	95 "

Franko pošta naročevalca.

Ekstrakte razpošiljam samo proti predplačilu. Zneski se mi dopošljejo tudi lahko v poštinih znamkah ob enem z naročilom. Vsakikrat pridnem navodilo, kako se napravi dotični liker.

Josip Štoka. — Trst.

Nikaka skrivnost

EDINO PRAVI PAGLIANO SIRUP

ki čisti kri
OPOMIN v interesu lastnega
zdravja.

Pravi Pagliano sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po prof. **Girolamo Pagliano iz Florencije** (ne od Ernesta ali drugih Pagliano. Ernest Pagliano iz Napolja skuša **drznostjo slepariti občinstvo**, češ da je njega sirup pravi. Ali to ri res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrdi **Girolamo Pagliano v Florencij**, ponudi **10 tisoč lir** vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa **Ernest** nemore.

Opozarjamo Vas na edino **tvrdko Girolama Pagliana v Florencij, Via Pandolfini 18.** Vsaka steklenica ali škatlica nosi položeno marko: — **na svitlo modrem polju — črno in raztegnjeno tvrdko Girolamo Pagliano.** (To je glavni znak.) **Zdaj ste razumeli.**

Domača krojačnica

TRST

ulica S. Maurizio št. 11, II. nadstr.

Podpisani javi slav. občinstvu, da kroji obleke in perilo za gospode po najnovejšem kroju in za vse letne čase po jako primerni ceni. Delo solidno. Na povabilo pride tudi na dom jemati mero in naročila.

Priporoča se Tržaškim in zunanjim Slovincem udani

Josip Vičič

krojaški mojster.

Domača slovenska gostilna
FRAN VALETIČ

v ulici Solitario št. 12.

toči dobro, črno in belo

vipavsko, istrsko

in okoličansko vino

Daja se tudi vino na debelo krčmarjem in družinam po znižani ceni. — **Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebščinami.**

Postrežba točna. — Cena primerna.

Za mnogobrojni obisk se priporoča udani

Fran Valetič, krčmar.

Leta 1881. v Gorici ustanovljenja tvrdka

E. RIESSNER, v nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerkvi).

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svoje lastno izdelovalnico umetnih evetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni.

Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvo tudi svojo tiskarno črk na perilo.

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v meseu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: **Upravništvo „Slovenke“ — Trst.**

Pri moj tvrdki
Schivitz & Comp. v Trstu

se dobivajo stroj vsake vrste in potrebščine k istim. Sesalke in brizgalke vsake vrste. Cevi in kovin, kavčuka in platna. Medeni in broneni ventili, pipe itd. Orodje za obrtništvo in kmetijstvo. Vse iz prvih tu- in inozemskih tovarn. Nove posode „Emeri“ in škropilnice proti peronospori svojega izdelka in druge.

Garantiram dobrote vsega blaga.

Cene nizke.

Velika zaloga v ulici Zonta št. 5.

MAT. ŽIVIC, inženir.

Izdelujem tudi načrte za napravo novih tovarn, plinov, vodovodov, cest itd. Moja tvrdka prevzame tudi izvrševanje istih del.

Franjo Fojkar, posestnik v Stari Loki pri Škofji Loki št. 19. (Gorenjsko).

Prodaja na drobno in debelo najbolj fino naravno sadjevo **žganje**, dober okusen **brinjevec** kuhan iz najboljših brinjevih jagod. Pijača je zdrava in krepljena za moške želodce. Oddaja prekupovalcem in družinam po najnižji ceni

Obilo naročbe prosi gornji.

Slovenska gostilna
„PRI PETELINU“
v Trstu

sprejme vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bo zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljkom. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo.

Da bolje ustrezem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice z mehkiimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno zdravo in ceno.

Popotnik, ko pride v Trst, ozri se na krasno tablo:

„PRI PETELINU“
Ulica Ghega št. 7.

Prodajalnica jestvin
Vekoslav Pečenko
ulica Commerciale 11.

Naše slovenske gospodinje, hišne in druge, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvino za katero si boji družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Kedor pride enkrat se vrne.

Z obilni obisk se priporoča

udani

Vekoslav Pečenko,
trgovec.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno **pekarijo**. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: **prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo** s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se **vseh vrst moka** — domače pečivo — sladkarije in **pristno domače maslo**. — Sprejema v peko domači kruh; vse po **nizkih cenah**. Pekarija je v

ulici Stadion št. 20.

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer.

Priporoča se udani

Jakob Perhave,
lastnik.

Izborna
vipavsko
vino